

LUPIȘORUL RĂUTĀCIOS

Ilustrații: Cătălin Nedelcu

Era forfotă mare în pădure. Toate animalele se adunau laolaltă pentru a juca un joc nou, numit „de-a baba-oarba“. Veniseră bursucul, șoricelel, iepurele, ariciul, ba chiar și viesurele, ursulețul și vulpoiul.

— Stați aşa! Nu începeți fără noi! se auzi o voce pițigăiată.

Era veverița, alături de broasca țestoasă și de cârtiță.

— Scuzați-ne că am întârziat, dar broasca abia merge, iar cârtiță nu nimerea drumul, zise veverița cea poznașă. Acum putem începe!

— Cine ne caută? întrebă ursulețul.

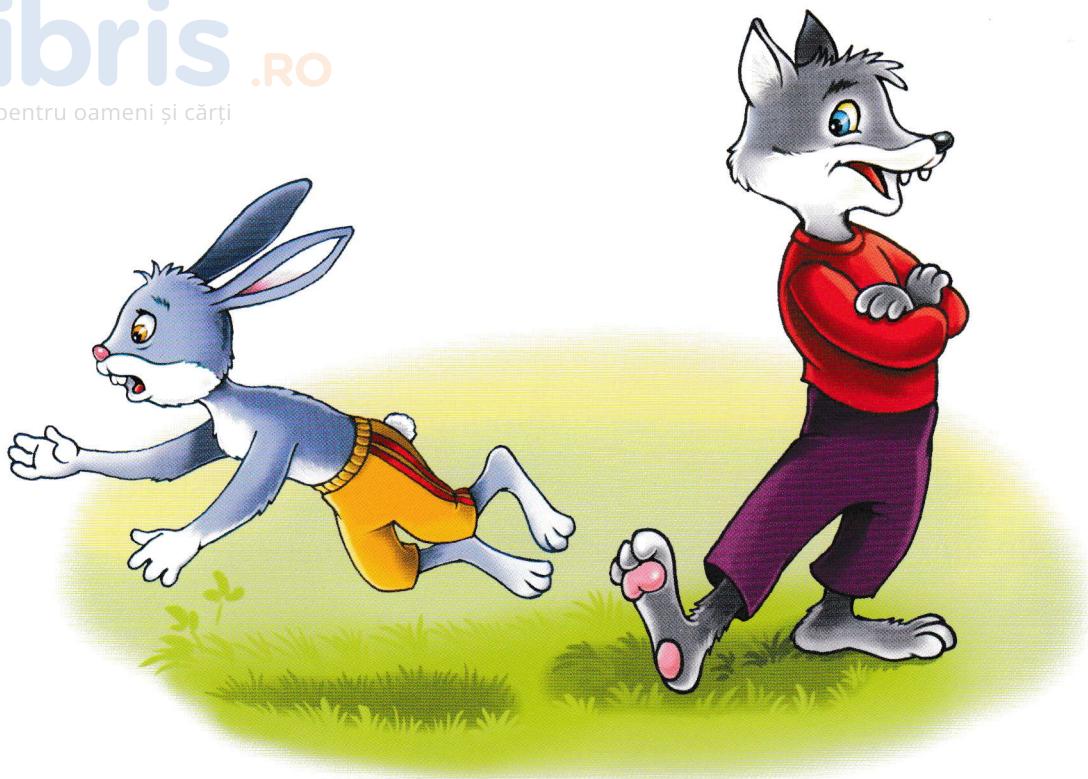
— Vă caut eu, se oferi cârtiță entuziastă, nu mai trebuie să mă legați la ochi și puteți fi siguri că nu trișez.

Jocul începu și animăluțele fugiră care încotro să se ascundă. Atunci apăru și puiul de lup, pe nume Lupișor. El nu fusese invitat, ca să nu le strice tuturor cheful de distracție. Trebuie spus că Lupișor era foarte răutăcios, necăjea pe toată lumea și nu știa să piardă. Așa că, drept pedeapsă, animalele „uitau“ să-l cheme și pe el la joacă.

Bineînțeles că și de această dată Lupișor veni chitit să se răzbune. Văzu broasca țestoasă cum încerca să se pitească și o răsturnă pe spate, rostogoli ariciul în calea ursulețului și acesta călcă pe ghemotocul de ace, scoțând un urlet de durere. Apoi unse cu lipici copacul în care s-a ascuns veverița și aceasta rămase prinsă de scoarță. În cele din urmă puse piedică iepurelui în alergare și învârti biata cârtiță mioapă până o ameți de tot și nu mai știa încotro s-o ia. Acum orgoliul lui era răzbunat!

Curând după acest episod, animalele au organizat un concurs de desen. S-au strâns în poieniță, unde era un copac bătrân căzut la pământ în timpul unei furtuni. L-au folosit în loc de bancă, așezându-se de-o parte și de alta, ca la școală. Tema concursului o alese vulpoiul cel isteț: „Ilustrați ce vă place cel mai mult“. Nimeni nu stătu prea mult pe gânduri. Ursulețul schiță un pat, iepurele un coș cu morcovi, șoricelul o roată mare de cașcaval, iar vulpoiul o ogră cu găini grase, nepăzite.

De nicăieri apără și Lupișor, fluierând nepăsător.

— Iepurilă, mama ta are nevoie urgent de tine, îi spuse cu convingere Lupișor.

Numai decât Iepurilă o zbughi către vizuină. Atât aștepta Lupișor! Îi mărgăli desenul cu cărbune, apoi luă foaia cărtișei și o rupse. și ar mai fi continuat, dacă nu venea ursoaica cu un coș mare de fructe de pădure.

